

“मीठे बच्चे- यादको आधार हो प्यार। प्यारमा कमी छ भने याद एकरस रहन सकदैन र याद एकरस छैन भने प्यार पनि मिल्न सकदैन।”

प्रश्न:- आत्माको सबैभन्दा प्यारो चीज कुन चाहिँ हो? त्यसको निशानी के हो?

उत्तर:- यो शरीर आत्माको लागि सबैभन्दा प्यारो चीज हो। शरीरसँग यति प्यार छ जसकारण उसले छोड्न चाहँदैन। बचाउको लागि अनेक प्रबन्ध गर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यो त तमोप्रधान छी-छी शरीर हो। तिमीले अब नयाँ शरीर लिनु छ, त्यसैले यस पुरानो शरीरबाट ममत्व निकालिदेऊ। यस शरीरको भान नरहोस्, यो नै हो उच्च लक्ष्य।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, अब यो त बच्चाहरूले बुझेका छन्- दैवी स्वराज्यको उदघाटन त भइसकेको छ। अब तैयारी भइरहेको छ वहाँ जानको लागि। जहाँ कुनै शाखा खोलिएछ भने कोशिश गरिन्छ ठूलो मान्छेद्वारा उदघाटन गराउने। ठूला मानिसलाई देखेर तलका अफिसर आदि सबै आउँछन्। सम्झ गभर्नर आए भने ठूला-ठूला मन्त्रीहरू आदि आउँछन्। यदि कलेक्टरलाई तिमीले बोलायौ भने ठूला मानिसहरू आउनेछैनन्। त्यसैले कोशिश गर्नुपर्छ ठूलोभन्दा ठूलो कुनै आउनु। कुनै न कुनै बहानाले भित्र आए भने तिमी उसलाई मार्ग बताऊ। बेहदको बाबाबाट बेहदको वर्सा कसरी मिलिरहेको छ। यस्तो कुनै अर्को मनुष्य छैन जसले जानेको होस् तिमी ब्राह्मणहरू सिवाय। भगवान् आउनु भएको छ, यसरी पनि सिधै भन्नुहुँदैन। यस्तो पनि धेरैले भन्दछन्- भगवान् आइसक्नु भएको छ। तर होइन, यस्तो आफूलाई भगवान् कहलाउनेवाला त धेरै आएका छन्। यो त सम्झाउनु छ बेहदको बाबा आएर बेहदको वर्सा दिइरहनु भएको छ कल्प पहिला जसरी, ड्रामा प्लान अनुसार। यो सारा लाइन लेख्नुपर्छ। मनुष्यहरूले लेखेको पढ्नेछन् फेरि कोशिश गर्नेछन्, जसको भाग्यमा हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ नि- हामी बेहदको बाबासँग बेहदको वर्सा लिइरहेका छौं। यहाँ त निश्चयबुद्धि बच्चाहरू नै आउँछन्। निश्चयबुद्धि पनि फेरि कुनै समय संशयबुद्धि बन्न पुग्छन्। मायाले पछारिदिन्छ। चल्दा-चल्दै हार खान्छन्। यस्तो त नियम पनि छैन जुन सधैं एकैतर्फ मात्र जित भइरहोस्, हार हुँदैन नहोस्। हार र जित दुवै चल्छ। युद्धमा पनि ३ प्रकारका हुन्छन्, फस्टक्लास, सेकेन्ड क्लास र थर्डक्लास। कहिलेकाही युद्ध नगर्नेहरू पनि देख्नको लागि आउँछन्। उनीहरूलाई पनि आउने अनुमति दिइन्छ। सायद केही प्रभाव पर्न सक्छ र यस सेनामा आउन सक्छ किनकि दुनियाँलाई यो थाहा छैन तिमी महारथी योद्धा हौ। तर तिम्रो हातमा हतियार आदि त केही पनि छैन। तिम्रो हातमा हतियार आदि सुहाउँदा पनि सुहाउँदैन। तर बाबा सम्झाउनुहुन्छ- ज्ञान तरवार, ज्ञान कटारी। उनीहरूले फेरि स्थूलमा सम्झिएका छन्। तिमी बच्चाहरूलाई बाबा ज्ञानको अस्त्र-शस्त्र दिनुहुन्छ, यसमा हिंसाको कुरै छैन। तर यो बुझ्दैनन्। देवीहरूलाई स्थूल हतियार आदि देखाइदिएका छन्। उनीहरूलाई पनि हिंसक बनाइदिएका छन्। यो हो एकदम अज्ञान। बाबा राम्रोसँग जान्नुहुन्छ- को-को फूल बन्नेवाला छन्, त्यो त बाबा स्वयं नै भन्नुहुन्छ फूल अगाडि हुनुपर्छ। निश्चित छ यो फूल बन्नेवाला छ, बाबा नाम लिनुहुन्न। नत्र अरूले भन्नेछन्- हामी काँडा बन्छौं र! बाबा सोध्नुहुन्छ- नरबाट नारायण को बन्छौ तब सबैले हात उठाउँछन्। हुन त स्वयं बुझ्दछन्, जसले धेरै सेवा गर्छन् उनीहरूले बाबालाई पनि याद गर्छन्। बाबासँग प्यार छ भने याद पनि उहाँको रहनेछ। एकरस त कसैले पनि याद गर्न सक्दैनन्। याद गर्न सक्दैनन्, त्यसैले प्यार छैन। प्यारो चीजलाई त धेरै याद गरिन्छ। बच्चाहरू प्रिय हुन्छन् त्यसैले आमा-बुवाले काखमा लिन्छन्। साना बच्चाहरू पनि फूल हुन्। जसरी तिमी बच्चाहरूको दिल हुन्छ शिवबाबाको पासमा जाऊ, त्यसरी नै साना बच्चाहरूले पनि खिच्छन्। तुरुन्त बच्चालाई उठाएर काखमा बसाउनेछन्, प्यार गर्नेछन्। यहाँ बेहदको बाबा त धेरै प्यारो हुनुहुन्छ। सबै शुभ मनोकामनाहरू पूरा गरिदिनुहुन्छ। मनुष्यहरूलाई के चाहिन्छ? एक त चाहन्छन् स्वास्थ्य राम्रो होस्, कहिल्यै बिरामी नहोस्। सबैभन्दा राम्रो हो यो स्वास्थ्य (मनको)। स्वास्थ्य राम्रो होस्, तर पैसा नहोस्, त्यो स्वास्थ्य पनि के कामको। फेरि चाहियो धन, जसबाट सुख मिलोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई स्वास्थ्य र सम्पत्ति दुवै मिल्नु छ अवश्य। यो कुनै नयाँ कुरा होइन। यो त धेरै पुरानो कुरा हो। तिमी जब-जब मिल्नेछौ तब यसरी नै भन्नेछ। बाँकी यस्तो भन्नुहुन्न कि लाखौं वर्ष भयो वा पदमौं वर्ष भयो। होइन, तिमी जानेका छौ यो दुनियाँ नयाँ कहिले हुन्छ, पुरानो कहिले हुन्छ? हामी आत्माहरू नयाँ दुनियाँमा जान्छौं फेरि पुरानोमा आउँछौं। तिम्रो नाम नै

राखिएको छ अलराउण्डर। बाबाले सम्झाउनु भएको छ तिमी अलराउण्डर हो। पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा अहिले धेरै जन्महरूको अन्त्यमा आइपुगेका छौ। पहिला-पहिला सुरुमा तिमी पार्ट बजाउन आउँछौ। त्यो हो स्वीट साइलेन्स होम (प्यारो शान्तिधाम)। मनुष्य शान्तिको लागि कति हैरान हुन्छन्। यो बुझ्दैनन् कि हामी शान्तिधाममा थियौं फेरि वहाँबाट आएका हौं पार्ट खेल्न। पार्ट पूरा भयो फेरि हामी जहाँबाट आएका हौं वहाँ अवश्य जानेछौं। सबै शान्तिधामबाट आउँछन्। सबैको घर त्यो ब्रह्मलोक हो, ब्रह्माण्ड, जहाँ सबै आत्माहरू रहन्छन्। रुद्रलाई पनि यति ठूलो बनाउँछन् अण्डा जस्तो। उनीहरूलाई यो थाहा छैन आत्मा एकदम सानो छ। भन्दछन् पनि तारा जस्तो छ फेरि पनि पूजा महान्को नै हुन्छ। तिमी जानेका छौ- यति सानो बिन्दुको त पूजा हुन सक्दैन। फेरि पूजा कसको गर्ने, त्यसैले ठूलो बनाउँछन् फेरि पूजा गर्छन्, दूध चढाउँछन्। वास्तवमा त उहाँ शिव हुनुहुन्छ अभिक्ता। फेरि उहाँलाई दूध किन चढाउँछन्? दूध पिए भने त फेरि भोक्ता हुने भए। यो पनि एउटा आश्चर्य हो। सबै भन्दछन् उहाँ हाम्रो वारिस हो, तर हामी उहाँका वारिस हौं किनकि हामी उहाँ माथि समर्पण भएका छौं। जसरी बुवा बच्चाहरूमाथि समर्पण भएर सारा सम्पत्ति उनीहरूलाई दिएर स्वयं वानप्रस्थमा जान्छन्, यहाँ पनि तिमी जानेका छौ- बाबाको पासमा हामी जति जम्मा गर्छौं त्यो सेफ (सुरक्षित) हुन्छ। गायन पनि छ कसैको दबिएर रहनेछ धुलोमा...। तिमी बच्चाहरू जानेका छौ- केही पनि रहनेछैन। सबै भस्म हुनु छ। यस्तो पनि होइन, सम्झ हवाइजहाज खस्छ, विनाश हुन्छ भने चोरहरूलाई माल मिल्छ। तर चोर आदि स्वयं पनि खतम हुन्छन्। त्यस समय चोरी आदि पनि बन्द हुन्छ। नत्र एरोप्लेन खस्यो भने पहिला-पहिला सबै माल चोरहरूको हातमा आउँछ। फेरि त्यहाँ नै जङ्गलमा माल लुकाउँछन्। सेकेन्डमा काम गर्छन्। अनेक प्रकारको चोरीको काम गर्छन्- कसैले सभ्यताले, कसैले असभ्यताले। तिमीलाई थाहा छ- यो सबै विनाश हुन्छ अनि तिमी सारा विश्वको मालिक बन्छौ। तिमीलाई केही पनि केही खोज्नु पर्दैन। तिमी त धेरै उच्च घरमा जन्म लिन्छौ। पैसाको दरकार नै हुँदैन। राजाहरूलाई कहिल्यै पैसा लिने ख्याल पनि आउँदैन। देवताहरूलाई त कति पनि आउँदैन। बाबा तिमीलाई यति धेरै सबै थोक दिनुहुन्छ, जसले गर्दा कहिल्यै चोरी चकारी, ईर्ष्या आदिको कुरा नै हुँदैन। तिमी एकदम फूल बन्छौ। काँडा र फूल हुन्छन् नि। यहाँ सबै काँडा नै काँडा छन्। जो विकार सिवाय रहन सक्दैनन्, उनीहरूलाई अवश्य काँडा नै भन्नुपर्छ। राजादेखि लिएर सबै काँडा हुन्। तब बाबा भन्नुहुन्छ म तिमीलाई यी लक्ष्मी-नारायण जस्तो बनाउँछु अर्थात् राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु। यी काँडाहरू, फूलहरूको अगाडि गएर शिर झुकाउँछन्। यी लक्ष्मी-नारायण त समझदार छन् नि। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ सत्ययुगकालाई महाराजा, त्रेताकालाई राजा भनिन्छ। ठूलो मानिसलाई भनिनेछ महाराजा, थोरै आम्दानी हुनेलाई राजा भनिन्छ। महाराजाको दरबार पहिला हुन्छ। पद त हुन्छ नि। कुर्चीहरू पनि नम्बरवार मिल्छ। मानौं, नआउनेवाला कोही आयो भने पनि पहिला कुर्ची उसलाई दिइन्छ। इज्जत राख्नुपर्ने हुन्छ। तिमी जानेका छौ- हाम्रो माला बन्छ। यो पनि तिमी बच्चाहरूको नै बुद्धिमा छ, अरू कसैको बुद्धिमा छैन। रुद्र माला उठाएर फेरिरहन्छन्। तिमी पनि फेर्यौ नि। अनेक मन्त्र जप्थ्यौ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो पनि भक्ति हो। यहाँ त एकलाई नै याद गर्नु छ र बाबा खास भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा रुहानी बच्चाहरू! भक्तिमार्गमा देह-अभिमानको कारण तिमी सबैलाई याद गर्थ्यौ, अब म एकलाई याद गर। एक बाबा मिल्नु भएको छ, त्यसैले उठ्दा-बस्दा बाबालाई याद गर्यौ भने धेरै खुशी हुन्छ। बाबालाई याद गर्नाले सारा विश्वको बादशाही मिल्छ। जति समय कम हुँदै जान्छ त्यति छिटो-छिटो याद गर्दै रहनेछन्। दिन-प्रतिदिन कदम बढाउँदै रहन्छन्। आत्मा कहिल्यै थाक्दैन। शरीरले कोही पहाड आदिमा चढे भने थाक्नेछन्। बाबालाई याद गर्नमा तिमीलाई कुनै थकावट हुनेछैन। खुशीमा रहनेछौ। बाबालाई याद गरेर अगाडि बढ्दै जान्छौ। आधाकल्प बच्चाहरूले मेहनत गरेका छन्- शान्तिधाममा जानको लागि। लक्ष्य-उद्देश्य केही पनि थाहा छैन। तिमी बच्चाहरूलाई त परिचय छ। भक्तिमार्गमा जसको लागि सब थोक गर्यौ, अब उहाँ भन्नुहुन्छ मलाई याद गर। तिमी ख्याल गर- बाबाले ठीक भन्नुहुन्छ या हुन्न? उनीहरू त सम्झन्छन् पानीले नै पावन बन्नेछौं। पानी त यहाँ पनि छ। के यो गंगाको पानी हो? होइन, यो त बर्सातको जम्मा गरेको पानी हो, झरनाबाट आइ नै रहन्छ, त्यसलाई गंगाको पानी भनिदैन। कहिल्यै बन्द हुँदैन- यो पनि कुदरत हो। बर्सात बन्द हुन्छ तर पानी आइ नै रहन्छ। वैष्णवहरू सधैं जहिले पनि कुवाको पानी पिउँछन्। एकातर्फ सम्झन्छन् यो पवित्र हो, अर्कोतर्फ फेरि पतितबाट पावन बन्नको लागि गंगामा स्नान गर्न जान्छन्। यसलाई त अज्ञान नै भनिन्छ। बर्सातको पानी त राम्रो नै हुन्छ। यसलाई पनि ड्रामाको कुदरत भनिन्छ। खुदाई नेचुरल कुदरत। बीज कति सानो छ, त्यसबाट वृक्ष कति ठूलो निस्कन्छ। यो पनि जानेका छौ धर्ती बाँझो भयो भने फेरि त्यसमा तागत रहदैन, स्वाद रहदैन। तिमी बच्चाहरूलाई बाबा यहाँ नै सबै अनुभव गराउनुहुन्छ- स्वर्ग कस्तो हुन्छ। अहिले त छैन। ड्रामामा यो पनि निश्चित छ। बच्चाहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ। त्यहाँका फल आदि कसरी राम्रो मीठा हुन्छन्- तिमी ध्यानमा देखेर आएर

सुनाउँछौं। फेरि अहिले जुन साक्षात्कार गर्छौं त्यो वहाँ जब जान्छौं तब यी आँखाबाट देख्नेछौं, मुखले खान्नेछौं। जति पनि साक्षात्कार गर्छौं त्यो सबै यी आँखाहरूले देख्नेछौं, हुन्छ सबै पुरुषार्थको आधारमा। यदि पुरुषार्थ नै गर्दैनौं भने के पद पाउनेछौं? तिम्रो पुरुषार्थ चलि रहेको छ। तिम्रो यस्तो बन्छौं। यस विनाश पछि यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुन्छ। यो पनि अब थाहा भएको छ। पावन बन्नमा नै समय लाग्छ। यादको यात्रा मुख्य हो, देख्नमा आयो-बहिनी-भाइ सम्झदा पनि गिर्न छोड्दैनन् त्यसैले अब फेरि भन्नुहुन्छ- भाइ-भाइ सम्झ। बहिनी-भाइ सम्झनाले पनि दृष्टि बदलिँदैन। भाइ-भाइ देख्नाले फेरि शरीर नै रहदैन। हामी सबै आत्माहरू हौं, शरीर होइने। जे पनि यहाँ देखिनमा आउँछ त्यो त विनाश हुन्छ। यो शरीर छोडेर तिम्रो अशरीरी भएर जानु छ। तिम्रो यहाँ आउँछौं नै सिक्नको लागि, हामी यो शरीर छोडेर कसरी जाऔं। लक्ष्य हो नि। शरीर त आत्मालाई धेरै प्यारो छ। शरीर नछुटोस् यसको लागि आत्मा कति प्रबन्ध गर्छ। कहीं हामी यो शरीर नछुटोस्। आत्माको यस शरीरसँग एकदम प्रेम छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो त पुरानो शरीर हो। तिम्रो पनि तमोप्रधान छौं, तिम्रो आत्मा छी-छी छ त्यसैले दुःखी-बिरामी हुन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- अब शरीरसँग प्यार राख्नु छैन। यो त पुरानो शरीर हो। अब तिम्रो नयाँ खरिद गर्न छ। कुनै दोकान छैन जहाँबाट खरिद गर्न सकियोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौं भने पावन बन्छौं। फेरि शरीर पनि तिम्रोलाई मिल्छ। ५ तत्त्व पनि पावन बन्छन्। बाबा सबै कुरा सम्झाएर फेरि भन्नुहुन्छ मनमनाभव। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) शिवबाबाको हामी वारिस हौं, उहाँ हाम्रो वारिस हुनुहुन्छ, यस निश्चयले बाबामाथि पूरा समर्पण हुनु छ। जति बाबाको पासमा जम्मा गर्नेछौं त्यति सुरक्षित हुन्छ। भनिन्छ- कसैको दबिइरहनेछ धुलोमा...।

२) काँडाबाट फूल अहिले नै बन्नु छ। एकरस याद र सेवाबाट बाबाको प्यारको अधिकारी बन्नु छ। दिन-प्रतिदिन यादमा कदम अगाडि बढाउँदै जानु छ।

वरदान:- यस कल्याणकारी युगमा सबैको कल्याण गर्ने प्रकृतिजित मायाजित भव संगमयुगलाई कल्याणकारी युग भनिन्छ। यस युगमा सदैव यो स्वमान याद रहोस्- म कल्याणकारी आत्मा हुँ, मेरो कर्तव्य हो पहिला स्व को कल्याण गर्नु अनि सबैको कल्याण गर्नु। मनुष्य आत्माहरू त के, हामी प्रकृतिको पनि कल्याण गर्नेवाला हौं। त्यसैले प्रकृतिजित, मायाजित कहलाउँछौं। जब आत्मा पुरुष प्रकृतिजित बन्छ त्यसपछि प्रकृति पनि सुखदायी बन्न पुग्छ। प्रकृति वा मायाको हलचलमा आउन सक्दैन। उनीहरू माथि अकल्याणको वायुमण्डलको प्रभाव पर्न सक्दैन।

स्लोगन:- एक-अर्काको विचारलाई सम्मान दियो भने माननीय आत्मा बन्छौं।